

W ramach zarzutu drugiego, który składa się z czterech części, Komisja podnosi, że Sąd kilkakrotnie naruszył art. 87 ust. 1 WE w związku z art. 230 WE. Otóż Sąd naruszył pojęcie pomocy, gdyż wskazał na wymóg istnienia ścisłego związku między korzyścią a zaangażowaniem zasobów państwowych (pierwsza część), odmówił uznania, że zapowiedź i oferta umowy pożyczki akcjonariusza złożona przez państwo francuskie pod adresem France Télécom implikowały zaangażowanie zasobów państwowych (druga część), i nie zbadał kryterium rozsądnego inwestora prywatnego, aby ustalić istnienie korzyści lub jej brak po stronie France Télécom (trzecia część). Ponadto Sąd naruszył zakres uznania, jakim dysponuje Komisja, gdy dokonuje ona złożonych analiz ekonomicznych, i przeprowadził kontrolę stosowności zaskarżonej decyzji (czwarta część).

W ramach zarzutu trzeciego Komisja twierdzi, że Sąd wypaczył zaskarżoną decyzję, gdyż uznał, iż Komisja winna była szerzej uzasadnić istnienie odrębnej korzyści wynikającej z oferty linii kredytowej w wysokości 9 mld EUR dla France Télécom, oraz stwierdził znaczny rozdźwięk między oświadczeniami złożonymi od lipca 2002 r. a zapowiedzią umowy pożyczki akcjonariusza z dnia 4 grudnia 2002 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 257, s. 11.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 25 sierpnia 2010 r. — Finanzamt Deggendorf przeciwko Markusowi Stoppelkampowi jako syndykowi w postępowaniu upadłościowym dotyczącym majątku Haralda Raaba

(Sprawa C-421/10)

(2010/C 317/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt Deggendorf.

Strona pozwana: Markus Stoppelkamp jako syndyk w postępowaniu upadłościowym dotyczącym majątku Haralda Raaba.

Pytanie prejudycjalne

Czy podatnik jest „podatnikiem niezamieszkałym [niemającym siedziby] na terytorium danego kraju” w rozumieniu art. 21 ust. 1 lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych ⁽¹⁾, gdy

siedziba jego działalności gospodarczej znajduje się za granicą, czy też dodatkowym wymogiem jest brak prywatnego miejsca zamieszkania w kraju?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 27 sierpnia 2010 r. — Delphi Deutschland GmbH przeciwko Hauptzollamt Düsseldorf

(Sprawa C-423/10)

(2010/C 317/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Delphi Deutschland GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Düsseldorf

Pytanie prejudycjalne

Czy opisane bliżej w postanowieniu elektryczne elementy połączeniowe objęte są podpozycją 8536 69 Nomenklatury Scalonej w brzmieniu rozporządzeń Komisji (WE) nr 1810/2004 z dnia 7 września 2004 r. ⁽¹⁾, nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r. ⁽²⁾ oraz nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. ⁽³⁾, przyjętych w celu zmiany załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 327, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 286, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 301, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad (Bułgaria) w dniu 6 września 2010 r. — Peter Aladzhov przeciwko Zamestnik direktor na Stolichna direktsia na vatreshnite raboti kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Sprawa C-434/10)

(2010/C 317/31)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen sad Sofia-grad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Peter Aladzhov

Strona pozwana: Zamestnik direktor na Stolichna direktsia na vatreshnite raboti kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

Pytania prejudycjalne

1) Czy zakaz opuszczania terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, nałożony na obywatela tego państwa jako zarządcy spółki handlowej, zarejestrowanej zgodnie z prawem tego państwa, z powodu nieuregulowanych publicznoprawnych długów tej spółki musi odpowiadać przewidzianemu w art. 27 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG w okolicznościach sprawy przed sądem krajowym występują jednocześnie następujące okoliczności:

1.1 w konstytucji tego państwa członkowskiego nie przewidziano ograniczenia swobody przemieszczania się osób fizycznych w celu ochrony porządku publicznego;

1.2 powód „porządku publicznego” jako podstawa nałożenia wspomnianego zakazu zawarty jest w ustawie krajowej, która została uchwalona w celu transpozycji innego aktu prawnego Unii Europejskiej;

1.3 powód „porządku publicznego” w rozumieniu wspomnianego przepisu dyrektywy obejmuje również powód „ochrony praw innych obywateli”, jeżeli środek podejmowany jest w celu zapewnienia wpływów do budżetu tego państwa członkowskiego poprzez uregulowanie długów publicznoprawnych?

2) Czy z ograniczeń i warunków przewidzianych dla wykonywania swobody przemieszczania się obywateli Unii oraz ze środków podjętych w celu ich wykonania zgodnie z prawem Unii w okolicznościach sprawy przed sądem krajowym wynika, że dopuszczalne jest uregulowanie krajowe przewidujące, iż państwo członkowskie nakłada na jednego ze swoich obywateli jako zarządcę spółki handlowej zarejestrowanej zgodnie z prawem tego państwa z powodu nieuregulowanych długów publicznoprawnych wobec tego państwa, które w jego prawie kwalifikowane są jako „znaczące” długi, środek przymusu administracyjnego w postaci „zakazu opuszczania kraju”, jeżeli dla uregulowania tego długu dopuszczalne jest zastosowanie procedury współpracy między państwami członkowskimi zgodnie z dyrektywą Rady 2008/55/WE z dnia 26 maja 2008 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytel-

ności dotyczących niektórych opłat, ceł, podatków i innych obciążeń oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1179/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. ustalającym szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy Rady 2008/55?

3) Czy zasadę proporcjonalności oraz ograniczenia i warunki przewidziane dla wykonywania swobody przemieszczania się obywateli Unii względnie kryteria art. 27 ust. 1 i 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG w okolicznościach sprawy przed sądem krajowym należy interpretować w ten sposób, że w przypadku istnienia publicznoprawnego długu spółki handlowej zarejestrowanej zgodnie z prawem państwa członkowskiego, który w prawie tego kraju kwalifikowany jest jako „znaczący dług”, dopuszczają one nałożenie na osobę fizyczną będącą zarządcą takiej spółki zakazu opuszczania tego państwa członkowskiego, o ile jednocześnie występują następujące okoliczności:

3.1 istnienie „znacznego” długu publicznoprawnego jest postrzegane jako faktyczne, aktualne i poważne zagrożenie jednego z podstawowych interesów społeczeństwa, zgodnie z oceną, której dokonał ustawodawca poprzez wprowadzenie konkretnego środka administracyjnego w postaci „zakazu opuszczania kraju”;

3.2 nie przewidziano oceny okoliczności związanych z indywidualnym zachowaniem zarządcy i naruszeniem jego praw podstawowych, jak jego prawa do wykonywania działalności zawodowej wiążącej się z wyjazdami zagranicznymi w ramach innego stosunku prawnego;

3.3 skutki dla działalności handlowej dłużnej spółki i możliwości uregulowania długu publicznoprawnego nie są oceniane po nałożeniu zakazu;

3.4 zakaz nakładany jest na wniosek, który ma charakter wiążący, jeżeli poświadczono w nim, że istnieje „znaczący” dług publicznoprawny konkretnej spółki handlowej, że dług ten nie jest zabezpieczony w wysokości kwoty głównej i odsetek i że osoba, co do której wnioskuje się o nałożenie zakazu, jest organem zarządzającym tej spółki handlowej;

3.5 zakaz jest ograniczony w czasie do chwili pełnego uregulowania lub zabezpieczenia długu publicznoprawnego, przy czym nie przewidziano kontroli tego zakazu na wniosek adresata przez organ, który go nałożył, ani uwzględnienia terminów przedawnienia długu?